

מרתה קנפילד

מספרדית: רמי סערי

חורחה טימוסי

מסר עץ הערמון

נרמה הִיָּה שֶׁהָאֹיִר מִשְׁתַּלְּשֵׁל
מִן הַפְּרִים הָאֲדָמִים
שֶׁל עֵץ הָעֶרְמוֹן
וְהַצִּיּוֹר הַמְּשֻׁלָּם
שֶׁל הַגֶּן הַנִּצְיָאֲנִי
שָׁהָ

מֵרְאִית עֵינַי שֶׁל חֲמֵרָה גִּיאוֹמֶטְרִית
לְאֶקְרָאִיּוֹת צְעָדֵינוּ.

לְמִן הַמְקַלֵּט הַמְתוֹן שֶׁבְּאַחֲזָה
וּמִבְּעַד לְחִלּוֹנוֹת הַגְּרוּלִים
הַלְכָה הַלּוֹךְ וְשׁוֹב לְעֵבֶר הָעֶרְמוֹן
בַּת-קוֹל בְּלִתִּי-מְגֵדֶרֶת
זְרַעֵי מַלִּים
כְּמוֹ פֶּסֶת עֶרְפֵּל
שֶׁאוֹר הַצְּהָרִים הָרֵאשׁוֹנִי
מִפְּזוֹר וְזוֹרָה לְאֵטוֹ לְכָל עֵבֶר.

הַזְּמֵן הַנִּפְרָשׁ לְפָנֵינוּ
אֵינוֹ מִסְפֵּק גְּבוּלוֹת מְרִיקִים.
נִכְבֵּל לְשׁוֹטֵט בְּלִי יַעַד
בְּשִׁבְלִים הַחוֹזְרִים וְשָׁבִים
אֶל הַמְזוֹרָקָה, אֶל הַפֶּסֶל, אֶל הַמְגֻלְפִים
שֶׁל כְּלָנוֹת מְלַבְּבוֹת
שֶׁל שִׁיחַ גְּרִנְיוֹן עֵתִירִי גְּבוּרָה
וְשֶׁל אֵינְסְפוֹר פְּרָחִים אַחֲרֵים הַחוֹרְפִים
בְּחִלּוֹם הַחִלּוֹמוֹת
שֶׁל הַגֶּן הַנִּצְיָאֲנִי.

רַק עֵץ הָעֶרְמוֹן
הַמְּשֻׁרָשׁ וְהַזְּקוּף
מְטִיל קוֹלוֹת צְנוּמִים בְּאֹיִר.
אֲנִי נִשְׁעֶנֶת עַל נְדָאוֹת גִּזְעוֹ,
מְקַשֶּׁבָה,
מְנַסָּה לְשׁוֹא לְפַעֲנַח
עַל אֵיזָה כּוּוֹן הוּא מְצַבֵּיעַ.

(מתוך גדות כמו ימים, 2004)

חמישה קטעים בפרוזה

הגירה

פקיד המכס פתח את מזוורת העור הבלוי, ומשנוכח לדעת שאותו מהגר אינו מביא עמו אלא את הטרגדיה האישית הכבדה שלו, סגר את המזוודה בזהירות רבה, ולחש כמי שאינו מפנה את רכריו לאף אחד במיוחד: "עבוד, זה ממילא לא יעזור לך כהוא זה."

העכביש

הקורים שלי יצאו יפה כל כך, שאיני רוצה עוד ששום קורבן מלכרי ייפול ברשתם הזוהרת.

הקרשה

כשהיה בן שש הקים ארמון חול על החוף, וכיום, זמן רב לאחר מכן, הוא יכול לראות שם גבר המגן ביריים רצועות על אותו מבנה כנגד ההלמות הנצחית של הים.

מבוך

פעם במבוך הגיע רגע, שהיה לי בו הרושם שאני נתקל בעצמי שוב ושוב, שאני הוא האחר, בתוכי ומחוץ לעצמי, ער אשר, מבלבל, בחרתי להישאר רגע בשקט בנקודה אחת, אולי כך אוכל להתעשת, ואז ראיתי את עצמי, מבועת, עובר באחת הדרכים השגויות האחרות, דרך ללא מוצא.

סוגריים

והסופר רחש כבוד כה רב לקוראיו, ער שכתב כל מה שכתב בסוגריים כדי שהם יוכלו לבחור (באופן חופשי) אם לקרוא או לא, להפנים את כל הטקסט או לראות בו תוספת (פשוטה), ואולי להישאר רק עם הסוגריים שהם לפעמים (כידוע) שימושיים בחיים הרבה יותר מבספרות.]

המשורר, הסופר והעיתונאי הארגנטינאי חורחה טימוסי נולד בבואנוס איירס בשנת 1936, אבל היגר לקובה, קיבל את אזרחותה ומת בשנת 2011 בהוונה. טימוסי ייסד את סוכנות היריעות "עיתונות לטינית" וכיהן במשך שנים אחרות כסגן מנהל מכון הספר הקובני. בין ספריו: שירה עכשווית מבואנוס איירס (1964), שדרות גדולות (1974), שירי כתב (1981) והדברים כמות שהם (1991).
Jorge Timossi: Emigración / La araña / Dedicación / Laberinto / Paréntesis

מרתה קנפילד נולדה במונטווידאו, בירת אורוגוואי, בשנת 1949 לאב אנגלי ולאם איטלקייה. היא למדה ספרות בקולומביה ובשנת 1977 השתקעה באיטליה. קנפילד העוברת כפרופסורית לספרות אמריקה הלטינית באוניברסיטת פרינצה היא משוררת דו-לשונית, שפרסמה עד כה ארבעה ספרי שירה בספרדית ושני ספרי שירה באיטלקית. היא מופרת באיטליה כאחת מבכירות המתרגמים של ספרות אמריקה הלטינית לאיטלקית.
Martha Canfield: Mensaje del castaño ("Orillas como mares", 2004)